

Er zijn steeds meer christenen die denken dat ze de sabbat moeten houden. Maar is dat wel Bijbels. En wat deden de eerste christenen in het begin van het christendom? Het messiaanse christendom groeit, omdat de kennis hiervan ontbreekt, en het Oude Testament steeds meer als het ware evangelie wordt gepresenteerd. Maar wat zegt het Nieuwe testament hierover?

Jezus groeide op en leefde met de sabbat. **Lukas 4, vers 16** En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen. **Lukas 4, vers 31** En Hij daalde af naar Kapernaüm, een stad in Galilea, en onderwees hen op de sabbat dagen. **Johannes 5, vers 18** Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij **niet alleen het gebod van de sabbat brak**, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijkmaakte. **Johannes 9, vers 16** Sommigen dan van de Farizeeën zeiden: Deze Mens is niet van God, want Hij neemt de sabbat niet in acht. **(Dan had Jezus de sabbat ook heilig moeten vinden en echt alles moeten doen, maar Jezus achtte dit niet als belangrijk in het nieuwe verbond)** **Handelingen 18, vers 4** En Paulus sprak iedere sabbat in de synagoge en probeerde Joden te overtuigen. **Kolossenzen 2, vers 16** Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten.

Hebr 4:9 Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God, want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne. Laten wij ons dan beijveren **om die rust binnen te gaan**, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen. (Daar gaat het om. De rust in Jezus) Dat is het beeld van de sabbat in het oude testament.

De vraag is nu, wat bedoelde Paulus met Hebr 4:9. Wat deden de eerste christenen. En wat zeggen de andere brieven van de eerste christenen.

Zoals God de sabbat geheiligd heeft, zo heeft Hij Christus geheiligd en naar de wereld gezonden (Johannes 10:36). **In Hem vinden wij volmaakte rust van de werken** van onze eigen inspanningen, omdat Hij alleen heilig en rechtvaardig is.

Waarom brak Jezus met de sabbatsgebruiken terwijl in het OT staat?

*Ex 31 U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want **dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door**, Ja, u moet de sabbat in acht nemen, want die is voor u heilig. Wie hem ontheiligt, moet zeker **gedood** worden, **ja, ieder die op die dag werk verricht**, die persoon moet **uitgeroeid worden** uit het midden van zijn volksgenoten. **Ieder die op de sabbatdag werk verricht, moet zeker gedood worden. Laat de (natuurlijke) Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken !!!! zijn...***

Waarom brak Jezus met de voorschriften van de sabbat. Hij moest zeker gedood worden toch?

Waarom (???) werd dit na de opstanding dan anders? En als je wel de sabbat houdt en niet de gebruiken van de sabbat, dan ben je toch de dood schuldig? Dan moet je alles doen. Is het anders geen schijnvertoning? ? ?

Na de opstanding werd dit anders omdat de christenen daarna op de opstandingsdag bijeen kwamen in een gemeenschappelijke ecclesia. (samenkomst) Daarin is voor ons de Bijbel duidelijk. Maar ook in geschriften die de eerste gemeente als belangrijk zagen wordt ook de eerste dag der week genoemd als de dag voor christenen. Zie b.v. **de Didache** en de **brief van Barnabas** die werd voorgelezen in de eerste gemeenten.

Didache, Het onderwijs van de 12 apostelen.

Dit is een geschrift ontstaan in de periode dat de:

- Relatie tussen de christengemeente en de synagoge nog niet is verbroken.
- Men wijst erop dat men niet moet vasten als de Joden.
- Het avondmaal is nog geen liturgie, en heeft nog geen vast vorm.
- De brieven (nieuw testament) hebben nog geen gezaghebbende rol.
- Deze brief (**Didache** wordt al genoemd door **Clemens** van Alexandrie. (**150 tm 120 na Chr.**)
- De profeten nemen een grote plaats in, in de gemeente. (Zoals ook in het NT.) Agabus b.v.

- Er is een omslag te zien in deze brief naar de opzieners en diakenen die worden gekozen.

De Didache steunt op de brief van Barnabas, die dus eerder was. Ze gaan beiden op dezelfde bron terug. Deze brief is geschreven net na het jaar 100 na Chr. Er ontstaat meer vastgestelde orde in de gemeente. Deze brief geeft ook heel veel teksten die ook in het NT staan.

In hoofdstuk 14 staat: **Op de dag des Heren zult gij samenkomen. (Zie ook 1 Kor 16:2, Hand 20:7, Barnabas 15:9)** Het avondmaal neemt een belangrijke plaats in deze samenkomsten **op de eerste dag der week.**

Brief van Barnabas (70 – 136 na Chr.)

De brief van Barnabas was een belangrijke brief die werd voorgelezen in de eerste gemeenten. Het oudste en beste handschrift dat van de tekst is overgebleven, is de Codex Sinaiticus uit ca. 350. Dit is een oudere Bron dan de Textus Receptus waaruit de Statenvertaling komt. Deze brief is geschreven tussen het jaar 70 tm 136 na Chr.)

Hierin wordt de sabbat vermeld, en hoe de christenen hier mee om moesten gaan:

Barnabas 15:1 *“Ook staat er geschreven over de Sabbat in de tien geboden, die Hij op de berg Sinai aan Mozes gaf. En de sabbat zult u heiligen met reine handen en een rein hart. En op een andere plaats staat (Jer 17) Als mijn zonen de sabbatten houden zal ik mijn medelijden over hen uitstrekken. En God maakte in zes dagen het werk van Zijn handen, en op de zevende dag was Hij klaar en Hij rustte daarop en heiligde die dag. Let op kinderen, dat Hij klaar was in zes dagen betekent, “de Here zal in zesduizend jaar alles voltooien”. Hij rustte op de zevende dag. Dat wil zeggen; wanneer Zijn Zoon gekomen is, en de tijd van de wetteloosheid ten einde is, en Hij de goddelozen zal oordelen en Hij de zon, de maan en de sterren zal veranderen... Verder zegt Hij tot hen, “Uw nieuwe maan en sabbatten verdraag ik niet”. Zie hoe hij dat bedoeld. Niet de sabbatten van nu zijn Hem welgevallig, maar die welke ik gemaakt heb. **Het is de dag waarop ik alles tot rust heb gebracht, en het begin van de 8^e dag zal maken:** het begin van de nieuwe wereld. (Jes 1:13, de 8^e dag na de rustdag in het messiaanse rijk, voor de sabbatsrust zie ook Hebr 4:4) Daar brengen wij de 8^e dag in vreugde door. Het is de dag waarop Jezus opstond van tussen de doden, verscheen en ten hemel voer.” Zo spreekt de Heer: “De hemel is voor Mij een troon en de aarde mijn voetbank. **Vs 6** En het zal gebeuren wanneer de week is afgelopen, dat de tempel van God weer zal worden gebouwd op luisterrijke wijze in de naam des Heren. (Henoeh 91:13) Daarom woont werkelijk God in ons huis.....Dat is de geestelijke tempel gebouwd voor de Heer.*

In de Bijbel wordt verwezen naar het boek van Henoeh in 2 Petrus 4. Dit boek is ook gevonden in de boekrollen van de Qumran. Die na het jr 70 na Chr. in Israel zijn verborgen door de Essenen.

De Tartaros geldt in I Henoeh als plaats waar engelen gestraft worden. Als zodanig komt de betekenis van dit woordgebruik overeen met die in de Griekse tekst van het Nieuwe Testament (II Petrus 2:4).

In I Henoeh 20:3 wordt de aartsengel Uriël genoemd als de Wachter die gesteld is over de Tartaros. In de Septuagint wordt de Tartaros genoemd in Job 40:15 (20), 41:23 (24); Spr 24:51 (30:16)

In het Nieuwe Testament lezen we dat de gemeenten samenkomen op de eerste dag van de week, de opstandingsdag van Christus. ‘Want nu de Heer is opgestaan, nu vangt het nieuwe leven aan!’ In het boek Handelingen lezen we dat de discipelen ‘op de eerste dag der week’ bij elkaar gaan komen (Handelingen 20:7).

De zondag is met name belangrijk in het **christendom**, omdat de opstanding van Jezus volgens de Bijbel plaatsvond op **de eerste dag** van de **week**, namelijk daags na de sabbat, **die** in het jodendom de laatste **dag** van de **week** is.

Constantijn heeft ook deze dag gekerstend omdat hij deze dag koos om alle mensen in zijn rijk bijeen te vergaderen vanuit het heidendom. Hij noemde deze dag zondag. Maar **de christenen kwamen op die dag al bijeen voordat Constantijn deze dag koos.**

Wel is zeer zeker duidelijk dat ook in de na-apostolische tijd de gemeente op de eerste dag van de week samenkwam. Een van de oudste christelijke geschriften is dus de "Leer der twaalf apostelen". (Didache) Daarin wordt gesproken over het samenkomen van de gemeente op "de Dag des Heeren". Terwijl van de kerkvader Ignatius een brief bekend is uit **ca. 110 na Christus, waarin hij schrijft dat de christenen "niet meer de sabbat vieren**, maar hun leven richten naar de dag des Heeren waarop ook ons leven is opgebloeid door Hem en Zijn dood".

Dat de zondag ook de officiële rustdag werd voor het Romeinse Rijk gaat dus terug op een decreet van keizer Constantijn. Hij vaardigde op 3 maart 321 een wet uit die het aan ambtelijke personen en aan stadsbewoners verbood om op zondag te werken. Sindsdien gold de zondag als de officiële rustdag. Hij maakte deze eerste dag toen pas tot zondag **om een gemakkelijke overgang te maken voor de heidenen die Mitras vereerden.**

Uit het NT blijkt voor ons dat het sabbatsgebod niet voor de christenen geldt. Waarom?

- Jezus zelf ging dwars tegen de wet van Mozes in. Ook op de Sabbat.
- Hij nam wel aan de sabbatsdiensten deel, omdat dit toen de gewoonte was.
- Jezus deed werk op de sabbat. Aren plukken en mensen genezen. Aanzetten tot breken gebod. Op grond van de wet zou Hij dan gedood of uitgeroeid moeten worden. (Ex 31 etc)
- Jezus leefde in de bedeling onder de wet. Aan het kruis de wet uit inzettingen vervuld...
- De sabbat is een schaduw van de toekomstige dingen.
- Het verbond van Mozes is met het natuurlijke volk Israel gesloten, niet met de gemeente.
- De Hebreeën brief spreekt letterlijk over een “verandering van wet” (Hebreeën 7:12).
- De wet van Christus bestaat uit de geboden van Jezus (Mattheus 28:19)
- De wet van Mozes heeft niets te maken met rechtvaardiging en redding.
- Wij worden gerechtvaardigd door het geloof, buiten de wet om (Efeze 2:8,9)
- In onderwijs apostelen worden 9 van de 10 geboden herhaald, niet het sabbatsgebod.
- In het Nieuwe Testament staat zelfs een waarschuwing tegen opleggen van de sabbat.
- **Wat Paulus in Kolossenzen 2:16 schrijft, gaat rechtstreeks in tegen de wet van Mozes!**
- **Verandering van wet (Hebreen 7:12) is gekomen na de dood en opstanding van Jezus.**
- **Paulus zegt in de Romeinenbrief dat voor een christen alle dagen gelijk zijn.**
- In NT is het morele gedeelte van de wet van Mozes overgenomen, niet het ceremoniele.
- Het ceremoniële gedeelte van de wet van Mozes is in Christus vervuld.
- **Jezus moest de wet vervullen om de mensheid vrij te kopen van de zonde tot eeuwig leven.**

Rom 14:5 Deze stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd.

De apostelen sporen in hun brieven de christenen nergens aan tot het houden van de sabbat, integendeel. En dat we nu leven in de realiteit waar de sabbat niet meer dan een schaduw van is. In het begin kwamen de christenen nog elke dag bijeen om het avondmaal te vieren, om “brood te breken” (Handelingen 2:42,46). **In Handelingen 20:7 zien we echter dat ze dit op de eerste dag van de week zijn gaan doen.**

Een OUD TESTAMENTISCHE Jood houdt de wet volledig naar het Oude Wetsverbond (Oude Testament). Voor het nieuwe Verbond (NT) Lees Matth. 26:28; Mark. 14:24; Luk. 22:20; 1 Cor. 11:25; 2 Cor. 3:6; Hebr. 8:8, 13; 9:15; 12:24.